B O X

Reuniunea româno-austriacă s'a soldat cu deficit

Spakow la egalitate cu Havlicek şi Teodorescu cu Blaho

Ion Sandu a învins pe Alberts

(Continuarea din pagina I-a)

tă, Stoian a câştigat teren repriză cu repriză şi a sfârşit prin a câştiga cu un mare avantaj de puncte.

In afară de o scurtă sclipire la începutul reprizei a cincia, Plăeşu a fost copios dominat. Cel puţin, în ultimele trei reprize Vasile Stoian a lovit când şi cum a voit, servind adversarului porţii tot mai mari. A şi greşit însă dese-ori şi mai ales în repriza noua când cu o lovitură de cap a deschis arcada dreaptă a adversarului. Deşi nu era la prima abatere, Stoian nu a fost avertizat.

SANDU ION

cu toate că merita o sancţiune.

Continuând în stilul în care a început Stoian şi-a apropiat şi ultima repriză mărindu-şi avantajul şi dobândind o categorică victorie la puncte.

A condus d. Jean Constantinescu.

ION SANDU DIN NOU INVINGATOR

Primul internaţional al reuniunii a opus pe Ion Sandu (52 kg. 750), austriacului Geo Alberts (52 kg. 750). Inceput foarte frumos, matchul a degenerat în repriza cincea, într'o bătae de stradă. Până atunci, Sandu excesiv de nervos a ratat câteva lovituri şi a plasat rar pumni puternici, în timp ce Alberts a pistonat mereu cu stânga, îndispunând deseori pe adversar.

In repriza patra Sandu, deschide adversarului pometul obrazului drept pentruca apoi capul să desăvârşească opera pumnului.

Repriza cincea aduce deslănţuirea de cea de a şasea vede pe adversari temperându-se. Sandu boxează dezordonat, iar Alberts îşi păzeşte cât mai bine posibil, locul rănit.

In repriza şaptea, Sandu face mai puţină risipă de mişcări inutile şi reuşeşte câteva lovituri bune, luând conducerea luptei.

Ultima repriză se desfăşoară în alură rapidă şi este marcată printr'un prelungit corp la corp, în care austriacul este de puţin superior.

Invingător la puncte Ion Sandu. Credem că un verdict de egalitate ar fi oglindit mai fidel fizionomia luptei, care a păcătuit şi prin lipsă de claritate.

A condus d. D. Vişan.

MATCH NUL

Partida dintre *Karl Blaho* (64 kg.), campionul welter al Austriei şi *Milică Teodorescu* (63 kg. 250), candidat la titlul respectiv al României, a avut aspect spectaculos numai în primele trei reprize, în cari combatanţii într'un prelungit joc de studiu, au lovit rar dar eficace.

Incepând din repriza a patra lupta a devenit monotonă şi presărată cu multe neregularităţi. Abundent în ţineri şi repetate lovituri cu capul, matchul s'a desfăşurat, în ultimele compartimente ale lui, ca o luptă căreia nu i se impun regule. In special, ultima repriză a însemnat un continu schimb de lovituri executate fără viteză, fără eficacitate şi mai ales fără precizie. La urmă disputa nu mai era nimic comun cu un match de box.

De notat că, la sfârşitul reprizei, a opta, Teodorescu a primit un avertisment pentru box neregulat.

A condus d. E. Dumitrescu.

ALT MATCH NUL?

Vedeta reuniunii a pus în prezenţă pe austriacul Havlicek *(86), campionul de toate categoriile al ţării sale, cu deţinătorul aceluiaşi titlu la noi în ţară,* Moţi Spakow.

Contrar tuturor aşteptărilor, matchul având caracter de revanşă, a fost destul de spectaculos, clar şi lipsit de neregularităţi. Deşi nu în prea bună formă, campionul nostru a făcut o partidă ca în zilele lui bune şi credem că la sfârşit avea suficient avantaj spre a merita decizia. Juriul a văzut altfel şi a dat un verdict de egalitate.

Spakow a condus lupta primele opt reprize aplicând adversarului întreaga gamă a loviturilor fără însă a lucra în serie. Repriza doua şi a cincea a fos categoric în favoarea lui Spakow, care a câştigat alte şase de câte un punct. A pierdut în schimb net pe a noua şi puţin pe a zecea.

Matchul a avut faze palpitante în repriza doua şi a noua. In cea de a doua Havlicek în urma recepţionării unui crohet la stomac s'a găsit în situaţie dificilă, iar în cea de a noua, Spakow a fost cel în dificultate pe urma primirii unui crochet de dreapta la bărbie.

A condus d. E. Dumitrescu.

SIKI

Declaraţii

Iată şi câteva scurte declaraţii pe cari am reuşit să le obţinem.

HAVLICEK

Spakow e un boxeur bun, chiar foarte bun.

Sunt încântat de publicul bucureştean, care a dat dovadă de o obiectivitate desăvârşită.

In ce mă priveşte, am avut de suportat handicapul unui voiaj obositor.

SPAKOW

Am boxat cum am vrut şase reprize, apoi m'am resimţit de lipsa de antrenament. Nu am parteneri cu cari să mă antrenez. Şi căldura m'a împiedicat mult să mă pun la punct.

BLAHO

Milică e un boxeur foarte curagios şi foarte dezordonat. M'a lovit tot timpul cu capul.

MILICA TEODORESCU

Blaho este un adversar foarte bun. M'a ţinut tot timpul, chiar după break.

Când voiu avea o technică mai avansată, voi face mai mult.

Regret incidentul pe care l-am avut cu d. Ottulescu.

VASILE STOIAN

Am avut mâna nu tocmai sănătoasă din matchul cu Dică Schwartz. In repriza patra, am lovit în plin cotul lui Plăeşu.

M'am simţit bine tot timpul, şi asta datorită d-lui col. Atanasiu, comandantul Regt. 21 inf., care-mi dă un larg şi nepreţuit concurs.

MARIN PLAEŞU

Dacă eram anunţat mai devreme, aş fi boxat mai bine.

Stoian este în mare progres.

Boxează neregulat, loveşte cu capul.

ALBERTS

Am fost obosit de drum. Cred că un match nul ar fi fost mai aproape de realitate. Din repriza patra n'am mai văzut, fiind lovit la ochi, cu capul.

Cer revanşă. La Viena sau la Bucureşti, mi-e egal.

Astă seară în grădina cinematografului Flora: Traian Petrescu-N. Milea

Gruparea «Ringul» organizează astă seară în grădina «Cinematografului Flora» din calea Văcăreşti No. 210, o nouă reuniune.

De astă dată, o reuniune mixtă.

Vedeta va opune în 8 reprize a 3 minute pe *Niculae Milea* lui *Traian Petrescu*. Opt matchuri de amatori vor complecta programul, care va avea următorul aspect:

AMATORI:

Aurel Goldenberg (R)—Ulpiu Traian (B.C.)

Nicu Agalopol (R)—Petre Vasile (J. C.)

Marin Jojatu (R)—N. Dănescu(J.C.)

Chiriţă Mihăilescu (R)—Gh. Temelie (B.C.)

Vasile Zamfirescu (R) — Niculae Niculescu (B. C.)

Gh. Popescu (R)—Cristea Georgescu (J. C.)

Al. Nemeş (R) — Tudor Gănescu (B. C.)

C. Mihăilescu (R) Sandu Ştefan (J. C.)

PROFESIONIŞTI

N. Milea—Traian Petrescu
8 reprize a 3 minute

RINGUL INTERNAŢIONAL

MATCHUL
Jack Petersen—Larry Gains a fost amânat pentru 10 Septembrie.

*

STEVE HAMAS,
învingătorul lui Max Schmeling, va întâlni la 27 Septembrie, la Madison Square Garden, pe Art. Lasky.

*

JACK SHARKEY,
fost campion mondial la toate categoriile, are în manajament un tânăr greu, numit Nac Carthuy, în care are mari speranţe.

*

LA 20 AUGUST,
Dick Corbett va întâlni la Londra pe Johnny King.

*

HARRY MASSON,
campionul Britaniei la categoria semi-mijlocie, a fost învins la puncte de G. Bunter.

Matchul s'a disputat la New-Castle.

*

LA LONDRA,

Larry Gains a dispus de australianul Dick Morgan prin abandon în repriza patra.

*

ARENA WIMBLEDON,
din Londra va fi transformată în arenă pentru box.

Prima reuniune va fi organizată la 9 August.

Schmeling a început antrenamentul

BERLIN 4. — In vederea matchului său dela 26 August cu Neusel, Max Schmeling a reluat eri antrenamentul pe câmpul de antrenament dela Tranemunde, pe ţărmul Mării Baltice.

Un numeros public a asistat la primul antrenament al lui Schmeling.

Astă seară la Marsilia: Marcel Thil-Meroni

La Marsilia are loc astă seară o importantă reuniune, cu următorul program:

Marcel Thil — Meroni
Kid Francis — Pladner
Candel — Rolando

Matchul Riethdorf-Al. Brown a fost amânat

Aseară trebuia să se dispute la Berlin matchul Al. Brown-Riethdorf. In ultimul moment, matchul a fost amânat pentru o dată nefixată încă.

De prin săli...

D. RADU OTTULESCU pleacă astăzi la Constanţa, unde-şi va petrece vacanţa.

Un expozeu al d-lui Al. Paximade

(Continuarea din pagina I-a)

însă pot să vă spun ceace de altminteri cu toţi observăm: că desvoltarea automobilismului este un fapt în plină evoluţie în România şi aceasta nu numai din datele statistice, din traficul intens pe care într'o măsură il dirijez şi deci îl cunosc, dar din faptul mult mai însemnat că nevoia şi întrebuinţarea automobilului a pătruns la noi până în ultimile sate. Nu numai micii proprietari dar până şi ţăranii mai înstăriţi au deja maşina lor: cu 4000 lei, în unele locuri la ţară poţi să obţii un Ford poate nu tocmai prezentabil dar cu un trecut glorios... şi care încă deserveşte pe stăpânul său care îşi găseşte şi o distracţie în a repara toată ziua.

«Dar adevărata desvoltare o vor da tot şoselele bune care atrag inevitabil o creştere a numărului maşinilor: Şnagovul consumă de trei ani încoace o imensă energie automobilă şi ori unde şoseaua se repară serios şi modern, automobilul se şi înpământeneşte.

«Cred însă că maşinile sunt încă prea scumpe. O politică de preţuri speciale pentru România ar trebui instaurată de casele producătoare şi n'ar fi în paguba lor dacă ar oferi automobile la un preţ mai în concordanţă cu bugetele româneşti. Efortul ar trebui să fie făcut paralel şi de casele revânzătoare dela noi care încarcă exagerat costul iniţial şi aceasta nu numai în dorinţa de câştig nemăsurat dar din cauza unor regii prea costisitoare a unui prea mare număr de intermediari etc.

«In fine cred că fiscalitatea ar trebui aplicată cât mai indirect la taxarea maşinilor. Impunerea directă la percepţie apare greu de suportat, pe când înglobată de pildă la preţul benzinei ea ar trece nesimţită aproape şi ar aduce în rândurile automobiliştilor pe acei pe care impozitele îi ţin încă deoparte.

«Competiţiunile automobilistice au şi ele rolul lor şi întotdeauna le-am urmărit cu atenţie şi nu mă îndoesc că au un rol activ de propagandă intelectuală. Cred însă că adevăratele motive şi impedimente care se opun marelui progres al automobilismului în România sunt tot piedicile de ordin economic şi ele trebuesc mai întâi înlăturate».

Baia-Mare

Phönix-Hakoach (Viena) 1-0 (1-0)

In prima repriză Hakoach n'a putut întreprinde nici o acţiune serioasă. Abia în a doua repriză şi-a revenit desfăşurând câteva acţiuni frumoase însă de nici un folos.

Punctul victorios al Phönixului a fost marcat de Nagy în minutul 43 din prima repriză.

Phönixul a meritat victoria pe drept deoarece a jucat cu multă însufleţire.

JUCĂTORII

Ferenc, — în poartă — a fost bun a avut calmul necesar, s'a plasat corect şi a salvat situaţii periculoase.

Ardos, îşi revine în formă. A distrus multe atacuri adverse.

Holczman, a intervenit splendid în câteva ocazii grele şi a degajat cu multă preciziune.

Sava, în mijlocul liniei intermediare a fost mai bun de cât se credea.

Prin jocul său inteligent, a alimentat înaintarea cu multe mingi admirabile.

A fost cel mai bun echipier al Phönixului.

Ştefiu, care a jucat numai în a doua repriză, a dat satisfacţie. A paralizat complect aripa Ehrich I, Zwiebel.

Nagy, afară de punctul marcat nu s'a impus prin nimic excepţional.

Praszler, desordonat în prima repriză, bun însă în cea secundă.

Freiberg, a dat dovadă, că este un excelent conducător al liniei de atac.

Pfeipfer, a fost mai slab ca de obicei. A ratat multe situaţii sigure.

Jovicin, s'a impus printr'un joc extrem de eficace. A centrat multe mingi tripletei ce n'au fost exploatate.

Dela Vienezi nu putem releva decât pe: Donenfeld, care a muncit enorm.

In linia de mijlocaşi Lieberman a jucat bine.

Apărarea imedlată Feldman-Weisz cu Löwy în poartă au fost buni.

Incontestabil Hakoach a jucat bine, dar n'a realizat un joc de mare clasă, cum se aşteptau localnicii, spectatori pretenţioşi în materie de foot-ball.

Arbitrajul a fost încredinţat d-lui Bogdan (Satu-Mare), care a condus imparţial şi cu multă precizie.

Viaţa de aventuri şi de succese a lui Primo Carnera

Primul match la New-York

Primele vexaţiuni din partea comisiei de box

Oferte de matchuri îmi veneau din toate părţile. Numeroşii italieni din New-York doreau să-şi vadă compatriotul în acţiune.

Madison Square Garden şi-a dat seamă că dela debut Carnera va atrage o lume imensă.

Am fost convocat în faţa Comisiunei de box din New-York, unde m'am găsit în faţa lui William Muldoon prezidentul acestei comisii. Era un bătrân energic, care făcea pe dictatorul.

Imi aduc aminte cum Muldoon căuta să-mi impue:

— Pare că acest Carnera este un om de neînvins; ei bine, vă voi da pentru debut, alegerea între patru adversari relativ uşori. Pe care-l alegi dintre: Sharkey, Maloney, de Campolo sau Godfrey?

Bătrânul mă luă drept un novice. Gândiţi-vă că Sharkey avea o victorie asupra lui Young Stribling; Malloney avea o decizie asupra lui Sharkey; Campolo avea o serie de victorii prin knock-out iar Godfrey era atunci cel mai bun boxeur din lume, pe care nimeni nu voia să-l întâlnească.

M'am reţinut să nu izbucnesc în râs. Am răspuns naiv, că elevul meu venind în Statele Unite de curând, nu era aclimatizat şi că preferam la debut un adversar mai puţin cunoscut.

— De altfel, am adăugaat fără să râd, dacă Primo, dela început, ceeace e posibil, va bate pe unul din cei patru indicaţi, ce i se va putea opune pe urmă?

Mi-au trebuit câteva zile de discuţii pentru a-i convinge. Primul adversar al lui Carnera urma să fie Big Boy Petersen, un greu de bună clasă, pe care-l cunoşteam, căci îi făcusem câteva servicii la Chicago cu trei ani în urmă şi pe cuvântul căruia puteam conta.

Doream ca debutul lui Carnera în America să fie făcut printr'o victorie senzaţională, astfel ca lupta să nu ţie mai mult decât o repriză (un minut exact) şi să se termine printr'un formidabil uppercut de dreapta la bărbia din partea lui Carnera. Aşa s'a şi întâmplat. Aranjamentul a decurs normal.

Vasta arenă dela Madison Square Garden, era prea mică spre a primi lumea extraordinară pe care o atrăsese debutul italianului. Mai mult de 10 mii de persoane nu şi-au găsit loc şi timp de o oră circulaţia a fost oprită împrejurul arenei.

Inutil să relev ovaţiile triumfale ce i s'au făcut lui Carnera de miile de Italieni ce veniseră la match. A fost un delir.

Dar, aşa cum am spus mai sus, victoria senzaţională şi rapidă nu ajungea. Chestiunea culoarei şi a personalităţii avea o importanţă mai mare.

Deci în seara aceeaa, Primo, s'a suit pe ring cu un maillot verde, larg la umeri cari făcea să iasă mai bine în evidenţă formidabila sa musculatură dela braţe. Capul îl avea acoperit cu o casquetă verde şi avea un aspect extraordinar, de apaş irlandez.

In timp ce Carnera pătrundea pe ring, toată sala era în picioare pentru a contempla colosul, dar când, după cum aranjasem, micul său secund Maurice Endelnie, s'a suit pe un scaun pentru a-i scoate maillotul, prin public a trecut un freamăt de bucurie. ra o mare emoţie.

Totul s'a petrecut, astfel încât puteam să fiu mulzumit. Debutul nostru în America, a fost un triumf care întrecea prevederile mele.

Dar Comisia de box din New-York, mi-a rezervat una din micile sale şicane obişnuite tuturor federaţiilor.

Astfel, după cum obişnuiam să ne lăudăm, singurul obiect ce-l găseam în comerţ pentru Primo, era butonul dela guler. A fost nevoe chiar să-i fabric mănuşi speciale, încălţăminte de box pe măsură neobişnuită şi toate celelalte articole necesare.

Ori, câteva minute înaintea luptei, în timp ce Primo se pregătea în cabină, un oficial din Comisiune a venit cu o coquilie obişnuită impusă mi se pare de regulamente. Acest oficial, a pretins ca Primo să utilizeze acest obiect prea mic pentru el.

Am obiectat că acest lucru, nu nu mai că nu-i va fi de nici un folos dar îl va jena foarte mult

Mr. James Farley, era intratabil. Trebue să recunosc că-mi vorbia cu cea mai mare curtoazie, dar cu toate că-şi dădea seama de dreptatea mea, nu voia deloc să cedeze.

Am răspuns acestui gest printr'o publicaţie în ziarele din New-York cu următorul cuprins:

„Suspend comisia de box din New-York pe timp de trei luni, cu titlu de pedeapsă şi în consecinţă Carnera nu va boxa în acest interval de timp cu nimeni".

Şi ceeace e mai comic, ne-am ţinut de cuvânt spre regretul celor dela Madison Square Garden, care râvneau după reţeta făcută cu debutul italianului.

TURNEUL MIRACULOS

Ţinându-ne cuvântul de a nu boxa trei luni la New-York, ne-am decis să întreprindem un formidabil turneu în Statele Unite spre a consolida reputaţia şi popularitatea lui Carnera în toate statele, cu o serie impresionantă de victorii prin knock-out.

Intre Ianuarie şi Septembrie ale anului 1930, Carnera a boxat de douăzeci şi două de ori, câştigând prin knock-out 21 de matchuri în cel puţin şase reprize.

Acest turneu miraculos, făcut după principiile mele vechi, a avut multiple rezultate:

In primul rând, a adus lui Carnera o formidabilă publicitate în toată America.

In plus, i-a mai asigurat şi un record incomparabil.

In fiecare oraş în care ne-am oprit, Primo se antrena în public cu cei mai buni greі din localitate, adaptându-şi stilurile respective, perfecţionându-se în fiecare zi fără a primi nici o lovitură periculoasă şi acumulând cu repeziciune experienţa necesară unui om dotat ca să devie campion mondial, fără a mai vorbi de considerabilele reţete realizate.

Dar, povestea se repeta, toate matchurile aranjate nu dădeau loc la nici un protest şi treceau neobservate, pe când matchurile cinstite, numai două pe care mi-a fost imposibil să le aranjez, s'au terminat de o manieră dezastruoasă în mijlocul unei nemulţumiri generale şi amândouă dăţile Carnera a fost descalificat şi de aci ne-au venit toate plictiselile posibile.

Puteai să crezi că evenimentele se succedau tocmai spre a dovedi că principiile „ideii" mele erau aplicabile şi erau logice din toate punctele de vedere, dar totuşi spre a-mi putea urma drumul trasat nu trebuia să mă depărtez de loc dela aceste principii.

Volume întregi a-şi scrie, povestind peripeţiile acestui turneu. Mă voiu mărgini însă la câteva din ele.

In primul rând mă opresc la matchul cu canadianul Elziar Rioux, care s'a disputat la Chicago.

Rioux care deţinea titlul de campion al categoriei grea, în Canada, era literalmente terorizat văzând musculatura impresionantă a lui Carnera, pe când se dezbrăca în vestiar.

Când se sui pe ring, teroarea crescu şi îşi pierdu orice vlagă. Italianul, pe care nu-l pusesem în curent cu prealabilele combinaţiuni, porni la atac cu obişnuita sa încredere.

Feintă cu stânga şi dublă lovitura cu un puternic crochet de dreapta destinat bărbiei... care-şi greşi însă ţinta cu câţiva centimetri.

Rioux nu fu lovit, dar a simţit vântul făcut de enormul pumn al lui Carnera, şi se prăbuşi pe ring, vizibil dornic de a prelungi cât mai mult această odihnă. In orice caz dorea să stea mai mult de zece secunde.

Dar în socoteala sa neglijase prezenţa în ring a italianului. Primo, vexat de neîndemânarea sa şi oarecum indispus că-i scăpa o pradă uşoară, în timp ce arbitrul ezita, se apropie de canadian şi cu riscul de a fi descalificat, îi aplică un picior în spate, strigându-i:

— Ridică-te, nici nu te-am atins!

Rioux se ridică spre a se întinde definitiv pe covor la prima lovitură primită.

Nenorocitul canadian, ameninţat să fie descalificat pentru lipsă de combativitate, s'a văzut amendat de comisia de box din Chicago cu 1000 dolari, pe care Carnera, generos, se oferi să-i ramburseze el.

Bătu succesiv pe Sam Baker în prima repriză la Portland (Oregon); pe Christner prin knock-out în patru reprize; pe Bearcat Wright în repriza patra la Omoha; pe George Godfrey prin descalificare la Philadelfia; pe Georges Cook în două reprize la Cleveland; pe Bertazzolo în trei reprize la Atlantic-City; pe Pat Mc. Carthy în repriza doua la Newark şi pe Jack Gross în patru reprize la Chicago. In fine întâlni pe Jim Maloney la Boston.

Din aceste nouă întâlniri, numai două au fost cinstite.

Celelalte şapte erau simple exibiţii.

Ele au dat cea mai mare satisfacţie publicului. Şi deci nu necesită nici un comentariu.

Mă voiu mărgini să redau matchurile: Carnera-Bearcat Wright; Carnera-Godfrey şi Carnera-Maloney. Primul, aranjat înainte, s'a disputat de o manieră nepreväzută şi curioasă. Al doilea, ca toate matchurile cinstite ale lui Carnera se termină prin descalificare. In sfârşit ultimul, la fel de cinstit nu s'a terminat mai fericit: Carnera care câştigase net la puncte a fost literalmente frustat de o decizie meritată.

MATCHUL CARNERA-BEARCAT WRIGHT

Un match de box, chiar aranjat dinainte în cele mai mici detalii, „repetat" cu cea mai mare îngrijire, prezintă totuşi un mare pericol având în vedere nepreväzutul.

Acest „nepreväzut" e un fel de sabia lui Damocles cu două tăişuri, unul susceptibil de a provoca o catastrofă, celălalt din contra poate provoca incidente senzaţionale care să depăşească prevederile cele mai optimiste.

Intâlnirea dintre Primo şi Bearcat Wright la Omaha (Nebraska) e un exemplu amuzant de ceeace se numeşte „nepreväzut fericit".

Wright era un negru redutabil la fel de greu şi puternic ca şi George Godfrey, unul din acei coloşi de culoare care sunt capabili de a bate orice greu „alb", însă incapabili să-şi câştige existenţa din box, tocmai pentrucă sunt puşi la index din cauza pericolului ce-l prezintă.

Nu mi-a fost greu să mă înţeleg cu el şi să-i asigur elevului meu o victorie ferită de pericole, căci Wright îşi avea asigurată o frumoasă bursă.

Mi-au trebuit însă insistenţe spre a-l convinge pe negru să se lase învins prin knock-out. Omul nu fusese niciodată culcat pe ring din pumn; voia să piardă la puncte, dar nu într'o formă prea decisivă.

Dar asigurarea unei compensaţii de câteva mii de dolari, o adevărată avere, sfârşi prin a-l convinge şi am căzut de acord asupra unui knock-out în repriza patra.

Deci în timpul pauzei dinaintea reprizei a patra i-am spus lui Primo:

— Ascultă-mă bine! vei ataca puternic, loveşte cu dreapta şi cu stânga la bărbie şi caută să-l loveşti odată sigur în vârful bărbiei. Matchul va fi terminat.

Obişnuit să mă asculte orbeşte, Carnera porni la atac, vijelios. Câteva directe, şi crochet-uri de stânga au pornit cu mai multă furie decât precizie, în urmă dreapta lui Carnera porni puternic la corp.

Cu toate cele 100 kgr. ale sale, Wright fu proectat în corzi şi nepreväzutul intră în joc.

Sub lovitura acestei mase de 100 kgr. corzile au slăbit şi cei patru stâlpi ai ringului s'au dărâmat. Bearcat căzu în afară de ring între maşinile de scris ale jurnaliştilor din primele fotolii.

Pe moment, negrul şi-a dat seama de ocazia ce avea de a evita un knock-out.

Nu era vina sa dacă ringul era slab şi nu-i trebuia decât o secundă de întârziere în afară de ring pentru a fi declarat „out" în mod onorabil, el fiind încă în plenitudinea forţelor sale.

La a patra secundă, Wright se ridică penibil dintre scaunele pe care le strivise. La 6, încercă să se ridice pe ring. La 8 era în genunchi pe bordura anterioară a ringului şi la 10 nu era încă complect ridicat...

Nu aştepta decât „out"-ul decisiv şi irevocabil. Dar directorul de luptă nu pronunţă decizia aşteptată. El continuă să numere: 11, 12... 13...

Mă întreb care dintre noi era mai zăpăcit?

Nepreväzutul se manifesta brutal. Toţi uitasem că regulamentul federaţiei din Omaha, prevedea pentru căderea în afară de ring 20 de secunde şi nu zece pentru a se sui pe ring.

Sfârşitul matchului a fost epic. Negrul se văzu obligat să reia lupta.

(Va urma)